

om, at et Vareparti, der er til Salg, hidrører fra et Konkurs-, Akkord- eller Dødsbo, vil i Almindelighed vække Forestilling om, at Partiet er købt billigt og derfor ogsaa nu vil kunne sælges under den for den Slags Varer almindelige Pris. I samme Grad, som denne Forestilling er til Stede hos Publikum, vil Fristelsen til Misbrug vokse, og Erfaringen viser, som allerede bemærket, at Fristelsen alt for hyppigt faar Overhaand. Paa lignende Maade forholder det sig med Skiltning med mer end een Pris. Her er Fristelsen til Misbrug mulig endog særlig stor, fordi det vanskeligt lader sig kontrollere, at Opgivelsen »Før x Kr.« er urigtig. Begge de nævnte Grupper af Hændinger findes under Hensyn til det anførte derfor at burde forbydes. At man, efter Kommissionens Formening, ikke bør blive staaende ved Forbudet alene, men ogsaa straffe Overtrædelsen deraf, er omtalt ovenfor Sp. 3463—64.

Det vil ses, at Forbudet mod Henvisning til Varepartiets Hidrørelse fra et Bø af den omhandlede Art alene gælder, for saa vidt angaar Henvendelser til Offentligheden. Kun da synes nemlig Henvisningen at rumme en virkelig Fare. Af samme Grund foreslaas Forbudet indskrænket til Salg af Varepartier (modsat Salg af enkelte Genstande).

Forbudet mod Skiltning med mer end een Pris foreslaas alene som gældende for Detailhandelen. Grunden hertil er ligeledes, at Faren for Misbrug formentlig kun er til Stede der. At Forbudet ikke bør gælde, hvor virkelige Udsalg finde Sted, der have en fremskyndet Afhændelse af Varer til Formaal, følger af, at det i saa Fald netop i Almindelighed vil have Formodningen for sig, at den angiyne nedsatte Pris virkelig ogsaa er »nedsat«.

§ 10.

Ogsaa Udkastets § 10 skylder stedfindende daglige Misbrug sin Fremkomst. Paa intet af de under Udkastet faldende Omraader er Trangen til Lovens Beskyttelse maaske saa stærk som netop her. Udsalg-

navnet lokker Publikum, og begynder først den ene Forretning at »lave Udsalg«, er Naboforretningen ofte nødt til at gaa med, skønt det stedfindende Salg faktisk kun er et ganske ordinært Salg. Om Bestemmelsens principielle Berettigelse hersker der da ogsaa Enighed inden for Kommissionen. Derimod har det været Drøftelse undergivet, om ikke Loven mulig burde fastsætte mere detaillerede Regler angaaende de Betingelser, under hvilke et Sæson- eller Opgørelsesudsalg kan udstrækkes ud over en Maaned. Idet der imidlertid for hver enkelt Forretningsbranche gør sig forskellige Hensyn gældende, og Forholdene indenfor samme Branche derhos ville kunne stille sig forskelligt paa de forskellige Steder, saaledes at Tilladelsen til Forlængelse af Udsalget bedst synes at kunne gives af den stedlige Næringsøvrighed, har man dog ikke fundet det rigtigt i Udkastet at give almindelige Regler for Meddelelsen af saadan Tilladelse. Man forudsætter dog paa den anden Side, at der af Ministeriet for Handel og Søfart, efter at samtlige interesserede Kredse have haft Lejlighed til at ytre sig, eventuelt vil kunne gives Næringsøvrighederne nærmere Instruktion.

At Udkastets Bestemmelser ikke kommer til Anvendelse paa Salg, der finde Sted som Led i en Retsforfølgning, tiltrænger næppe nærmere Paavisning.

§ 11.

Producenten af Varer staar efter den gældende Ret i Almindelighed næsten magtesløs over for Salg af de af ham producerede Varer til en lavere Pris end den han efter Varens Værdi m. m. maa ønske den solgt for. Han kan vel over for de Forhandlere, der aftage Varen direkte fra ham, ved kontraktmæssige Vedtagelser sikre sig, at Varen af saadanne Forhandlere ikke maa sælges under en vis Pris. Men paa den Pris Varen senere omsættes for, har han ingen Indflydelse. Naar da en tilfældig Forhandler sælger Varen til Underpris, udsættes Producenten for, at Varens Renomme derved nedsættes. Og ikke nok hermed.